

Mgr. Jan Waclawek (1954)

Vystudoval evangelickou teologickou fakultu v Bratislavě.

V roce 1978 byl ordinován pro službu v Slezské církvi evangelické augsburského vyznání, v níž v současné době plní funkci pastora sboru v Návsi a seniora Jablunkovského seniorátu. Přednáší dogmatiku na katedře křesťanské výchovy Ostravské university.

Milí čtenáři!

Když se Vám dostane do rukou toto číslo Deníku mladých, dá-li Pán Bůh bude to již po překročení časového prahu, za nímž v nenávratné minulosti zůstane nejen jeden rok, ale i celé století, ba i celé tisíciletí. Vzácný dějinný moment!

Při psaní těchto slov je pro mne přelom tisíciletí ještě budoucností, ale již nyní si kladu otázku, s čím bychom měli vstoupit do 3. milénia po Kristu a čím vlastně pro lidstvo bylo posledních 2000 let. Z křesťanského hlediska to byla bezesporu doba zvláštní Boží milosti, umožňující skrze víru v Ježíše Krista získat **novou naději** i novou perspektivu dokonce v nadčasové rovině.

Žel tuto novou naději i novou perspektivu člověk často spojoval se vším jiným, jen ne s Boží milostí. Stálo by za to si přečíst články časopisů zveřejněné před 100 léty na začátku 20. století. Jaký optimismus! Jaká víra v neomezené možnosti člověka! Jaké skálopevné přesvědčení o tom, co všechno lidstvo dokáže pomoci vědeckotechnické revoluce! A skutečně dokázalo. Jen ten optimismus se vytratil po tom všem, co lidé prožili v posledních desetiletích. Poznali svá omezení i bezmocnost pomocí svého úsilí a ideologií zastavit zlo, nastolit mír a spravedlnost a zajistit lepší budoucnost lidstva. Stále jsme svědky toho, že bez Boha probíhá degenerační proces, v němž věci veskrze dobré postupně podléhají zkáze.

S touto tendencí od lepšího k horšímu se můžeme setkat i v církvi, pokud v ní nebude působit stále oživující moc Božího Ducha. Zjišťuji totiž, že zneužit se dá téměř všechno, dokonce i zbožnost. Mám dojem, že někteří křesťané z ní udělali jen hořkou povinnost.

Chci Vám přát, milí přátelé, abyste každodenně objevovali, jak úžasný je Pán Bůh! Chci Vám přát, abyste v novém tisíciletí každodenně poznávali, že společná shromáždění věřících, modlitba a čtení Božího slova (i pomocí Deníku mladých!), to nemusí být jen křesťanská povinnost, nýbrž inspirativní zkušenost, naplňující novou mocí, radostí a nadšením. Jen tehdy jsme schopni spolu s autorem Žalmu 103 dobrořečit Pánu a s upřímným úsměvem vydávat přesvědčivé svědectví o tom, co tak nutně potřebuje náš národ a co skrze záchranu v Ježíši Kristu vede k nevadnoucímu optimismu napříč všech století až k věčné radosti.

DENÍK mladých

1

2001

CHLĚB NÁŠ KAŽDODENNÍ
MOUDROST PRO ŽIVOT

